Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

querebant. ⁊ si quide illi memimissent de qua ca
erunt. ⁊ habebant utq; tēp' reuertendi. nē aut me
liorē appetunt. id ē celestē. Ideo ñ ēfundit ds. uo
cari ds eos. Parauit enim illis ds ciuitatē. Prima uir
est. ⁊ tota ūtus p̄egrinū ēē mundi hui' ⁊ hospitē
⁊ nichil cōmune habere cū reb' hui' seli. s. remoueri
ab eis sicē p̄egrinū. ⁊ sicē etiā illi beati de quib' dicit. Cir
cuiebant in melotis. in pellib' caprinis. egentes. tri
bulati. afflicti. quib' dign' erat mundus. Illi enim p̄egri
nos se ipsos dicebant. ⁊ paulus aut aliqd ampli' dixit.
Non p̄egrinū se ipsū dixit. s. mortuū mundo. ⁊ mun
dū sibi. Michi inq̄t mundus crucifixus est. ⁊ ego
mundo. Nos ⁊ quod illi erat mundo. hoc ē p̄egrini ⁊
mortui. ⁊ hoc sumus nos celo. Quod aut illi erant
celo. hoc est uiuentes ⁊ caues. ⁊ hoc sumus nos mundo.
Propter mortui sum' quia uita quę uere uita est abne
gauimus. ⁊ ista tēporalē elegim'. Propter irritauim' dm. ⁊
quia p̄posito nob celesti fructu ⁊ gaudio. nos terrenis
inhiam' ⁊ eius uolum' abscidi. s. ueluti uermes qui
da carnia interiā. ⁊ iterū ex ipsa in ipsa conuertun
tur. ⁊ sic ⁊ nos penitus nec modicū respicere uolum'.
neq; auferre nos a causis hominū. s. ueluti quada
sanietate ⁊ ebrietate demersi. ac p̄culsi obstupum'
imaginantes. ⁊ sicē q̄ grauiū ⁊ dulci somno detinent.
non solū nocte. s. etiā ipsa luce uenente. ⁊ claro
die facto iacent in lectu non erubescunt uoluptati